

Mødet genoptoges Kl. 3³⁰.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ordning af Statens Forhold til Den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4312; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3063).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Aksel Jensen): Da vi den 15. Februar behandlede det af Handelsministeren fremsatte Forslag til Lov om en Ordning af Statens Forhold til den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbank, var det klart for alle i dette høje Ting, at Menerne om, paa hvilken Maade man skulde løse denne Opgave, var stærkt delte. Jeg er derfor glad ved her i Dag at kunne staa som Ordfører for 13 af Udvalgets 15 Medlemmer og anbefale et Forslag, som disse 13 Medlemmer af Udvalget har opnaaet Enighed om. Jeg glæder mig over, at denne Enighed er opnaaet, men lige saa meget glæder jeg mig over, at det foreliggende Forslag har en saadan Karakter, at der nu er skabt Betingelse for, at vi kommer bort fra Statens Garanti og efterhaanden faar en privat Bank ud af denne, i Virkeligheden nærmest Statsbank, som Landmandsbanken er i Øjeblikket. Det er det, der hele Tiden har været afgørende for os. Saa vel den højtærede Regering som det Parti, jeg tilhører, har ment, at den sikreste og bedste Vej til at naa dette Maal var Likvidation af den gamle Landmandsbank og Oprettelse af en ny Bank. Derfor tog det Lovforslag, som Handels-

ministeren fremsatte i dette Ting den 14. Februar, Sigte paa at løse Opgaven paa den Maade, jeg her har nævnt, ved Oprettelse af en ny Bank. Men det Lovforslag, Handelsministeren den Gang fremsatte, var jo et udpræget Forhandlingsforslag. Det blev Gang paa Gang pointeret af den højtærede Handelsminister, og jeg gentog det, som det ærede Medlem Hr. Stauning den Gang udtalte, 17 Gange i min korte Tale. Selv om dette var overdrevet, var Forholdet dog det, at jeg den Gang gjorde Forsøg paa at slaa fast, at vi fra vor Side var villige til Forhandling om Veje og Midler, vel at mærke, naar man ikke tabte Maalet af Sigte. Og Maalet var for os: ud af Statsgarantien og over i den private Banks Former. Som Følge deraf var vi ogsaa villige til at træde ind i en Forhandling om de Veje og Midler, man anviste fra anden Side, idet vi har lagt stor Vægt paa, at denne alvorlige, betydningsfulde Sag, der gennem adskillige Aar har ligget som en sort, tung Uvejrsky over os alle, nu kunde afgøres af Rigsdagen i den størst mulige Enighed. Vi er nu gennem den Forhandling, vi har ført i Udvalget, naaet til et Resultat, som jeg hilser med den største Tilfredshed.

Det Resultat, vi er kommet til, fører ikke til Oprettelse af en ny Bank, og vi fra vor Side faar saaledes ikke alle vore Ønsker opfyldt. Men det, der sker her, er en Deling af den gamle Bank, saaledes at alle de daarlige, de tunge og svære Engagementer, som har besværliggjort Bankens Virksomhed, udskilles i en Afviklingsafdeling, og Resten, som er sund og god, gennem den Nyordning, der nu vil ske, kommer til at danne Grundlaget for den fremtidige Landmandsbank. Vi mener, at der gennem denne Ordning vil kunne skabes en Bank paa et sundt Grundlag, en Bank, der bærer det gamle Navn, et Navn, der vel herhjemme har faaet en ilde Klang gennem de Ulykker og de Forbrydelser, der har ramt den, men som gennem en glimrende Bankteknik og en udmærket Organisation har Forbindelser Verden over, hvad der har stor Betydning for dansk Forretnings- og Erhvervsliv og alle Danske, der færdes i Udlandet. Både bankmæssigt og forretningsmæssigt har dette sin store Betydning. Naar alt det usunde skæres bort fra Banken, bliver den i Virkeligheden som en ny Fugl Phønix, der opstaar. Vi haaber derfor, at det maa lykkes Banken i denne Skikkelse at genvinde sin gamle Anseelse og blive til virkelig Støtte for dansk Erhvervsliv.

Naar jeg nu ser hen paa Udvalgets